

ΟΜΑΔΑ Α

A.1 α	A.1 β	A.1 γ	A.1 δ	A.1 ε	A.2	A.3
Λάθος	Σωστό	Σωστό	Λάθος	Λάθος	δ	β

ΟΜΑΔΑ Β

Ο καταναλωτής ικανοποιεί τις ανάγκες του με τη χρησιμοποίηση των αγαθών. Για τον καταναλωτή, χρησιμότητα ενός αγαθού είναι η ικανοποίηση την οποία απολαμβάνει σε μια ορισμένη χρονική περίοδο από την κατανάλωση του αγαθού αυτού. Επιδίωξη του καταναλωτή είναι να μεγιστοποιεί τη χρησιμότητα που απολαμβάνει από την κατανάλωση αγαθών και υπηρεσιών. Η επιδίωξη της μέγιστης χρησιμότητας αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό της συμπεριφοράς του καταναλωτή στη ζήτηση αγαθών.

Την παραπάνω επιδίωξη περιορίζουν δυο παράγοντες οι οποίοι σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο είναι δεδομένοι για τον καταναλωτή: Το χρηματικό του εισόδημα και οι τιμές των αγαθών.

Με τον όρο χρηματικό εισόδημα εννοούμε ένα συγκεκριμένο αριθμό χρηματικών μονάδων που μπορεί να διαθέσει για την αγορά αγαθών.

Με τον όρο τιμή ενός αγαθού εννοούμε τον αριθμό των χρηματικών μονάδων που απαιτούνται για την απόκτηση μιας μονάδας από το συγκεκριμένο αγαθό.

Επομένως, ο καταναλωτής είναι αναγκασμένος να επιλέξει αυτά τα αγαθά και σε εκείνες τις ποσότητες που του επιτρέπει το εισόδημά του, έτσι ώστε από την κατανάλωσή τους να μεγιστοποιεί τη χρησιμότητά του. Μια τέτοια συμπεριφορά ονομάζεται ορθολογική συμπεριφορά και ο καταναλωτής ορθολογικός καταναλωτής.

Ένας ορθολογικός καταναλωτής, ο οποίος σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο έχει έτσι καταβάλει το εισόδημά του, ώστε αγοράζοντας αυτά τα αγαθά και σε εκείνες τις ποσότητες να μεγιστοποιείται η χρησιμότητά του, λέμε ότι βρίσκεται σε ισορροπία. Αυτό σημαίνει ότι, αν δεν υπάρξει καμία μεταβολή, για παράδειγμα στις προτιμήσεις του, στις τιμές των αγαθών ή στο εισόδημά του, δεν έχει κανένα λόγο να μεταβάλει τη συμπεριφορά του.

ΟΜΑΔΑ Γ

Γ.1 Στον συνδυασμό Α όλοι οι παραγωγικοί συντελεστές απασχολούνται στην παραγωγή του Ψ καθώς η παραγωγή του Ψ αυξάνεται από τον Δ προς τον Α. Επομένως $\Psi_A = 250$ και $X_A = 0$

$$Κ.Ε._{X_{A \rightarrow B}} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = \frac{250 - 150}{50 - 0} = 2$$

$$Κ.Ε._{x_{B \rightarrow \Gamma}} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = \frac{150-75}{75-50} = 3$$

$$Κ.Ε._{x_{\Gamma \rightarrow \Delta}} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = \frac{75-0}{X-75} \Rightarrow X_{\Delta}=90$$

Ο πίνακας συμπληρωμένος είναι ο εξής:

Συνδυασμοί	Αγαθό Χ	Αγαθό Ψ	Κ.Ε. x	Κ.Ε. ψ
A	0	250		
			2	0,5
B	50	150		
			3	0,33
Γ	75	75		
			5	0,2
Δ	90	0		

$$\Gamma.2 \quad Κ.Ε._{\psi(B \rightarrow A)} = \frac{\Delta X}{\Delta \Psi} = \frac{50-0}{250-150} = 0,5 \text{ μονάδες } X$$

$$Κ.Ε._{\psi(\Gamma \rightarrow B)} = \frac{\Delta X}{\Delta \Psi} = \frac{75-50}{150-75} = 0,33 \text{ μονάδες } X$$

$$Κ.Ε._{\psi(\Delta \rightarrow \Gamma)} = \frac{\Delta X}{\Delta \Psi} = \frac{90-75}{75-0} = 0,2 \text{ μονάδες } X$$

Το κόστος ευκαιρίας του αγαθού Ψ σε όρους του αγαθού Χ είναι αύξον γιατί όσο η παραγωγή του αγαθού Ψ αυξάνεται απαιτείται να θυσιάζονται ολοένα και περισσότερες μονάδες Χ. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι παραγωγικοί συντελεστές που εισέρχονται στην παραγωγική διαδικασία είναι ολοένα και λιγότερο κατάλληλοι.

Γ.3 Για $X = 80$ η μέγιστη ποσότητα του αγαθού Ψ είναι:

	X	Ψ
Γ	75	75
	80	Ψ=;
Δ	90	0

$$Κ.Ε._{x} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} \leftrightarrow 5 = \frac{\Psi}{10} \leftrightarrow \Psi = 50 > 45. \text{ Άρα ο συνδυασμός } X = 80$$

& $\Psi = 45$ είναι εφικτός αλλά η οικονομία υποαπασχολεί παραγωγικούς συντελεστές.

ΟΜΑΔΑ Δ

Δ.1. $Q_D = Q_S \Leftrightarrow 310 - 20P = 10 + 10P \Leftrightarrow P_0 = 10$ χρηματικές μονάδες

$Q_0 = 10 + 100 = 110$ μονάδες προϊόντος

Δ.2

α. Για $P_A = 8$ χρηματικές μονάδες

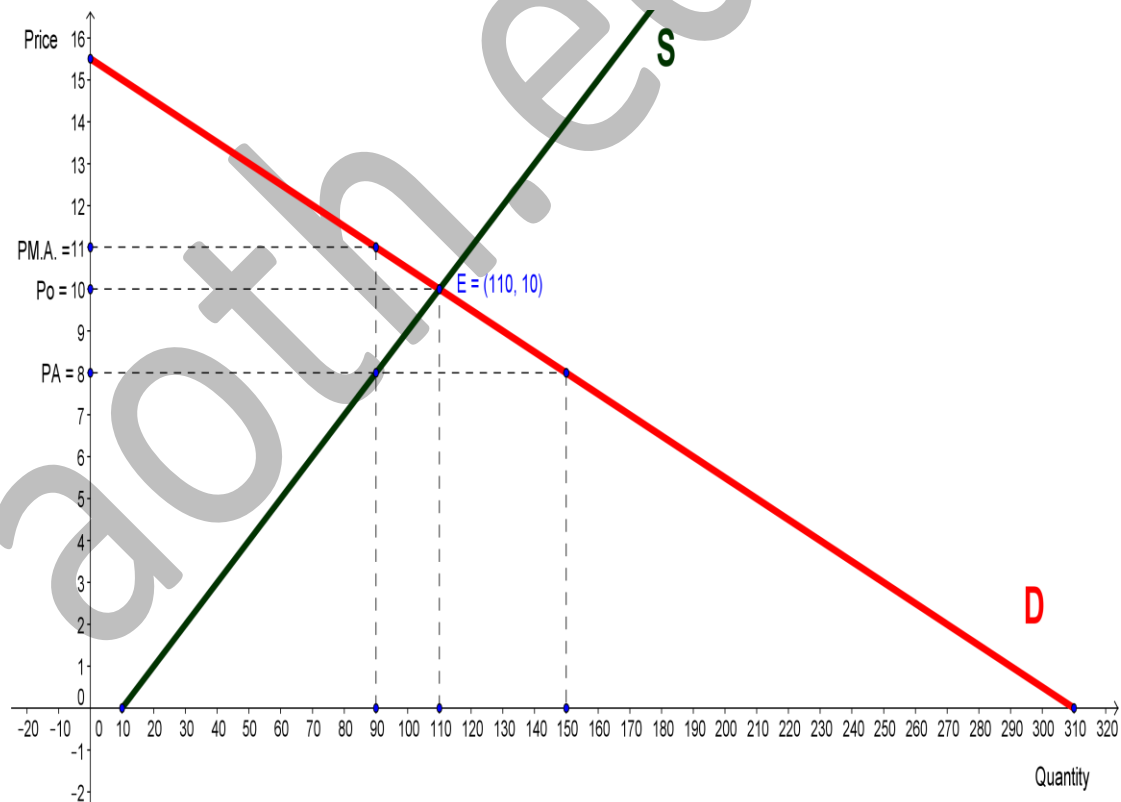
Οι καταναλωτές ζητούν: $Q_D = 310 - 160 = 150$ μονάδες προϊόντος

Οι παραγωγοί προσφέρουν: $Q_S = 10 + 80 = 90$ μονάδες προϊόντος

Επομένως το μέγεθος του ελλείμματος είναι: $Q_D - Q_S = 150 - 90 = 60$ μονάδες προϊόντος.

β. Για $P_A = 8$ χρηματικές μονάδες οι παραγωγοί προσφέρουν $Q_S = 90$ μονάδες προϊόντος. Αυτές τις μονάδες όμως κάποιιοι καταναλωτές είναι διατεθειμένοι να τις απορροφήσουν σε τιμή μαύρης αγοράς. Συνεπώς:

$90 = 310 - 20 P_{M.A} \Leftrightarrow P_{M.A.} = 11$ χρηματικές μονάδες. Άρα το Καπέλο = $11 - 8 = 3$ χρηματικές μονάδες.

Τις απαντήσεις επιμελήθηκαν οι οικονομολόγοι:
Ιωάννα Καλογεράκου & Αριστείδης Νότης

Επιστημονικοί συνεργάτες του www.aoth.edu.gr